

BANJA RATHNOV GALLERI & CLAUSENS KUNSTHANDEL

Veo Friis Jespersen To Touch and be touched

Fernisering fredag d. 3. oktober kl. 17-19

”Berøringens ABC” er titlen på et stort anlagt essay om stemmen i litteraturen – det flygtigste og sværeste at indfange – skrevet af den svenske litterat og kritiker Horace Engdahl. Titlen går i dialog med nærværende udstilling på dansk grund, udstillingen ”To touch and be touched” af billedhugger og fotograf Veo Friis Jespersen. Stemmen i teksten, som det, der bærer og karakteriserer et værk, og som vi lader os dirigere blidt men bestemt af som læsere, kan hævdes at være beslægtet med blikket og kroppen i billedkunsten. Det er det subjektive blik, det, der er det gennemgående og som i værker møder os som beskuere i den umiddelbare ”læseoplevelse”. Det er kunstnerens blik der undersøger, gransker, ser og berører det sete... Blikket vi udveksler erfaringer og viden med, og blikket der er indlejret i værkerne. Når det er sagt, kan vi spørge os selv om ikke også vores forestillingsverdener og fantasi og alt det vi som beskuere kommer med i bagagen og hvorigennem vi tilegner os, ser, oplever og sanser kunstværkerne med, har en stor betydning for vores erkendelser. Æstetik er også sprog. Og udvekslingen og kommunikationen med kunstværker rummer indsigter, der er svært oversættelige.

Vi indgår i en relation og hvad enten, det er i kunsten, i litteraturen eller er i vores oplevelser af og i naturen og med hinanden, så både spejler vi os i og får en viden om verden, vi ikke ville have haft uden dette møde. Kognitivt sker der noget...

Veo Friis Jespersen har gennem årene i sin kunst vist os et kig på verden, hvor brugen af materialer når en dybde og hvor hendes enkelhed i udtrykket viser sig at være, ja, bærende. Man kan sige, at der i hendes daglige konstante og kritiske dialog med materialerne og værkerne viser sig muligheder for transformation og etableringen af et andet rum. Det fordrer en åbenhed i arbejdsprocessen med det enkelte værks tilblivelse, og medfører at hendes billedkunstneriske sprog er kendetegnet ved en klarhed, en tilbageholdt skønhed og en jordnærhed, - og en i forskellige retninger pegende længsel. På udstillingen er naturen Møns natur og det er skulpturmateriernes natur. Romantisk ladede fotografier af klinten i tåge minder os om både værker af Casper David Friedrich og om et efterårssceneri, hvor det fugtige vejr og lyset fremmer naturoplevelsen. Også optagetheden af det anelsesfulde og uskarpe i mødet med det tydelige og definerede er kendetegnende for fotografierne af tørrede blomster og blade. Men naturen er også med i skulpturerne på udstillingen af koraler, svampe og organisk-abstrakte former i glas og gips der virker sammen med fundne nøgne grene, en skruetvinge og fine former udskåret i MDF og træplader. Natur- og kulturelementer eksisterer side om side i værkerne. De er ikke hinandens modsætninger her, men snarere hinandens forudsætning. Materialernes sammenstillinger og sammenhænge, taler til os, til vores tid og kultur med en umiddelbarhed, en nøgternhed og måske også en åndelighed eller bevidsthed om, at der findes noget mere... Udstillingen er en påmindelse om en vigtig side af tilværelsen, der hvor vi er i direkte dialog med - berører og berøres af - vores omverden.

- Mette Sterup-Hansen